

**Viu el *Corpus*
a la Catedral**

Edita: Amics de la Catedral
Edició: 2017
Tiratge: 600 exemplars

Text: Joaquim Gras i M Joana Virgili
Correcció: Ramon Vidal Muntané

Il·lustració i disseny: Josep Serra (mènsula studio)

Impressió: Grup BOU
Dipòsit Legal: T-825-2017

El *Corpus Christi*, o Cos de Crist, és una festa que celebrem els cristians per honorar el sagrament de l'eucaristia. Jesús, el Fill de Déu fet home, ens deixà com a sagrament de la seva presència entre nosaltres l'eucaristia. Aquesta paraula, *eucaristia*, que vol dir 'acció de gràcies', ha donat nom al que fem els cristians per manament de Jesús.

Jesucrist, mentre sopava amb els seus deixebles, va agafar pa, el partí i digué: “Preneu i mengeu, això és el meu cos, entregat per vosaltres”. I també va passar la copa amb el vi i va dir: “Preneu i beveu, aquesta és la meva sang, vessada per molts en remissió dels pecats”. I va dir als seus deixebles que cada vegada que es reunissin fessin això, i per això els cristians continuem celebrant-ho a la missa.

I el pa consagrat es converteix en el Cos de Crist, d'aquí *Corpus Christi*, i per honorar el Cos de Crist li dediquem una festa, on posem aquest pa consagrat a la custòdia i li cantem cants de lloança tot reconeixent que Ell és el nostre Déu i Senyor.

L'ou com balla, en rodolar, sembla que sigui una forma de pa, que ens recorda el Cos de Crist. Per això el dia de Corpus conservem aquesta tradició.

Mossèn Joaquim Gras, canonge obrer de la Catedral

Al claustre de la Catedral de Barcelona, anomenat també Pati de les Oques, des de fa molts anys hi vivim tretze oques. Voleu saber per què? Doncs perquè santa Eulàlia, la patrona de Barcelona, va morir quan tenia tretze anys.

No estem soles, cada dia venen els escolans i juguen amb nosaltres, o més ben dit, ens persegueixen i ens prenen els ous que ponem.

El dia de Corpus, cap allà el 1637, un dels escolans, després de buidar l'ou, va tapar els forats amb cera i el va posar damunt del brollador del claustre.

L'ou, com per art de màgia, va començar a ballar i ballar sense parar!!!!

Els escolans han amagat sis ous, els veus?

La festa li agradava tant, al canonge de la Catedral de Tarragona, mossèn Josep Valls i Barceló, que el dia de Corpus del 1933 va fer ornar la font central del claustre amb flors, cireres, raïms, pomes..., i va fer ballar l'ou perquè tots els tarragonins ho poguessin veure.

Des d'aleshores, cada any per Corpus les famílies de Tarragona venen al claustre de la Catedral a veure l'ou com balla!!!

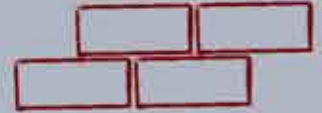
El dia del Corpus, el Cos de Crist es posa a la custòdia i, a Tarragona, anava coberta per un baldaquí molt bonic que havia dibuixat, el 1922, l'arquitecte Bernardí Martorell, però va desaparèixer l'any 1936.

El canonge mossèn Felicià Pagès l'havia vist de jove i li havia agradat tant que va demanar a l'artista i orfebre tarragoní Jordi Borràs i Fà que en fes un altre d'igual.

Al Jordi li agradava fer-ho, però només comptava amb tres fotografies molt velletes. Tot i així, es va posar a la feina i amb l'ajut dels seus fills, Jordi i Guillem, va fer el primer dibuix.

De mica en mica van anar muntant el temple. Dotze columnes salomòniques, una cúpula amb un velari de plata on dringuen les lletres, els platerets i les cadenes. Escampats arreu, hi veiem àngels amb sis ales, raïms, olives...

Jordi, has fet una obra magnífica!!!

El dia de Corpus a la tarda surt la processó pels carrers de la Part Alta de la ciutat. Davant hi va el Magí de les Timbales, els Negritos, els Gegants Moros, els Gegants Vells i els grallers. Segueix una creu processional acompanyada de nens i nenes vestits de primera comunió, les confraries, els canonges i la custòdia amb el baldaquí, acompanyada pel Sr. Arquebisbe i les autoritats.

Amb el suport de:

Diputació Tarragona